

вѣкъ трѣбва да възкрѣсне и въ третѣ свѣта: да възкрѣсне тѣлото му, да възкрѣсне душата му, да възкрѣсне и духа му. Това е истинското възкресение. Когато човѣкъ умира и отново се ражда, това възкресение става само на физическия свѣтъ — то се нарича прераждане. Възкресението въ духовния свѣтъ подразбира влизане на човѣка въ свѣтъ, безъ никакви противорѣчия. Възкресението въ Божествения свѣтъ подразбира придобиване на Вѣчния животъ.

Съвременнитѣ хора живѣятъ въ свѣтъ, въ който отъ сутринъ до вечеръ се хранятъ съ мухлясалъ хлѣбъ; отъ сутринъ до вечеръ пиятъ мжтна вода; отъ сутринъ до вечеръ дишатъ нечистъ въздухъ; отъ сутринъ до вечеръ ходятъ въ дрезгава, мъжделива свѣтлина, въ която постоянно се спъватъ. Това сж вътрешнитѣ състояния на човѣка. Не е достатъчно само да кажете, че Господъ е добъръ и да се успокоите, да чакате да се прояви тази доброта. Това е стара философия, която трѣбва да оставите настрана. Въпросътъ е за новия животъ, който изисква вѣра въ Свещения хлѣбъ, като основа на живота, отъ който Словото излиза. Вѣрвайте, че Богъ първоначално още е вложилъ въ човѣка редъ дарби и способности, които той трѣбва да развива. Какъ? — Като работи правилно, като обича безкористно. И тогава той ще се яви предъ Божието лице, като при свой добъръ Баща, и ще Му покаже всичкитѣ си разработени таланти. Който е работилъ на земята, той ще се яви при Баща си като добъръ синъ; който не е работилъ, той ще се яви като блудния синъ, за когото Христосъ говори въ една отъ своитѣ притчи. Блудниятъ синъ се върна при баща си разкаянъ, смиренъ, за което баща му закла най-угоеното теле и му даде угощение. На добрия синъ той каза: